

دکتر جفری هادون، باستان‌شناسی کتاب مقدس، جلسه ۱۶، باستان‌شناسی و داوود تاریخی

جفری هادون و تد هیلدبرانت ۲۰۲۴ ©

من دکتر جفری هادون هستم در تدریسش در مورد باستان‌شناسی کتاب مقدس. این جلسه ۱۶ باستان‌شناسی و داوود تاریخی است.

بسیار خوب. پس از مرگ شائول، داوود به یهودا بازگشت و به مدت هفت سال به عنوان پادشاه بر قبیله یهودا و حبرون حکومت کرد. پس از آن، قبایل دیگر از او دعوت کردند تا پادشاه تمام اسرائیل شود. در آن زمان، او یک تصمیم تاکتیکی بسیار عاقلانه گرفت و یک مکان بی‌طرف را برای حکومت انتخاب کرد، و آن شهر کنعانی یا یبوسی یبوس یا اورشلیم بود.

داوود و افرادش، به ویژه یوآب، سردار او، به دژ یا قلعه تزویون حمله کردند، که باز هم نامی پیش از بنی‌اسرائیل است. تزویون در ابتدا یک اصطلاح عبری نیست. این یک نام پیش از بنی‌اسرائیل برای اورشلیم است و شهر را فتح کرد و آن را به قلمرو سلطنتی خود تبدیل کرد.

بنابراین، اورشلیم تقریباً به نوعی واشنگتن دی سی اسرائیل باستان تبدیل شد. این دوره، مانند فتح، دوره بسیار مهمی در تاریخ اسرائیل برای کارهای باستان‌شناسی است. و باز هم، دوره پیچیده‌ای است که نظرات بسیار متفاوتی دارد.

فقط چند تا، یا باید بگم چهار تا، عکس اینجا بیایید به چند نکته اشاره کنیم. این هم یک بازسازی کامپیوتری از مکانی به نام خیریت قیفا است که یا به دوران سلطنت شائول یا به دوران سلطنت داوود برمی‌گردد.

و این مشرف به دره الیه است، جایی که داوود با جالوت جنگید. در اینجا می‌توانید یک خانه بزرگ چهار اتاقه را ببینید که احتمالاً محل اقامت فرماندار یا محل اقامت اداری برای حاکم این شهر بوده است. همچنین دو دروازه در اینجا دارد.

این ویژگی‌ها باعث می‌شود بسیاری از محققان باور کنند که این همان شعاریم کتاب مقدس است، که به معنی دو دروازه‌ای است که در این نزدیکی قرار داشتند. بنابراین، اشاره خوبی به نام کتاب مقدس برای این مکان است. در اینجا یک هنرمند، برداشت یک هنرمند دیگر از اورشلیم در زمان داوود را می‌بینید.

باز هم، جدا یا فقط جدا از مجاورت داوود. هیچ امتدادی به کوه صهیون یا کوه مورییا یا تپه غربی وجود ندارد. شما این امتداد چشمه جیحون و یک برج در آنجا برای محافظت از منبع آب شهر را دارید.

اینجا در پایین سمت چپ، تپه بردگان در تیمنا قرار دارد، جایی که عملیات استخراج معدن در طول این دوره استخراج مس انجام می‌شد. و این عملیات‌ها در زمان داوود و سلیمان شتاب گرفتند و مطمئناً تحت هدایت آنها بودند، حداقل به نظر من. در نهایت، نمای نزدیکی از یک قطعه سنگ یادبود در دن در سال‌های ۱۹۹۲-۱۹۹۳ پیدا شد.

این موضوع باعث فعالیت‌های علمی، گمانه‌زنی‌ها و نظرات بسیار متفاوتی شد، زیرا در آن از کلمه «خانه داوود»، «بیت داوود» استفاده شده است. این اولین اشاره شناخته‌شده به داوود در یک سند معاصر است. قدمت این سنگ یادبود تقریباً یک قرن پس از خود داوود است.

خب، در مورد سلسله او، پادشاه خاندان داوود، صحبت می‌کند. خب، یک تصویر کتاب مقدس از زندگی داوود و میراث او، سال‌های اولیه داوود. باز هم، او در بیت لحم و دره رفائیم بزرگ شد.

یک مکان مربوط به دوره آهنین وجود دارد که در اسلایدهای بعدی در مورد آن صحبت خواهیم کرد، به نام گیلو، که ممکن است تا حدودی به یکی از جنگ‌های او با فلسطینیان مربوط باشد. جبعه شائول، که البته عضو دربار شائول بود. دره الاه، جایی که او جالوت را شکست داد.

جَت، دوباره، زمانی که داوود از دست شائول فرار می‌کرد، مدتی در اخیش نزد اخیش، پادشاه جَت، خدمت کرد و شهر صقلع به او داده شد. و این دوران زمانی پایان یافت که فلسطینیان، بنی اسرائیل را در کوه جلبوع شکست دادند. و داوود به یهودا بازگشت و پادشاه قبیله یهودا شد.

بیابان یهودا در زندگی داوود نقش داشت زیرا او از دست شائول گریخت. در آنجا از مکان‌هایی نام برده شده است، مانند دژ، که ممکن است اصطلاحی برای ماسادا، دژ هیرودیان بعدی، باشد. اورشلیم، بیت صیدا

یکی از همسران او اهل بیت صیدا، شاهزاده خانم گشر بود. رباط آمون، جایی که او ارتش خود را برای جنگ با عمونیان فرستاد. کتیبه‌ها، تل دان، ستون سنگی موآبی و معبد کارناک، همگی ممکن است از خاندان داوود نام برده باشند، نه فقط یکی از آنها، بلکه هر سه آنها.

سپس خیریت قیافا، که مکانی اخیراً کشف شده بود، پیامدهای بسیار مهمی برای سلطنت اولیه داشت. و سپس، و در نهایت، دره تیمنا، جایی که تصویری از محل تپه بردگان دیدیم که تمام این منطقه را در خود جای داده است. دره تیمنا و زمین‌های پست ادم، اکتشافات مهمی در رابطه با استخراج و تولید مس در قرن دهم دارند. در زمان داوود و سلیمان، دارند.

باز هم، با نگاهی به جهان در زمان سلطنت داوود، فرصتی طلایی را در اینجا می‌بینید زیرا مصر و بین‌النهرین ضعیف هستند. آشوری‌ها، بابلی‌ها و مصری‌ها همگی در حال زوال هستند. و بنابراین اساساً یک خلاء قدرت وجود دارد، هیچ ابرقدرتی در این منطقه بزرگ وجود ندارد که بر سیاست‌های این پادشاهی‌های کوچک یا پادشاهی‌های منطقه‌ای در شام تأثیر بگذارد.

بنابراین، داوود قادر است قدرت خود را به نمایش بگذارد و از طریق جنگ و معاهدات، نفوذ خود را به میزان زیادی گسترش دهد و به یک پادشاهی منطقه‌ای بسیار قوی، اگر نگوییم یک امپراتوری کوچک، تبدیل شود. اکنون، با کشف ستون سنگی تل دن، خاندان داوود، تقریباً در همان زمان، تنها یک یا دو سال قبل، این کتاب منتشر شد. و فیلیپ آر. دیویس، آقایی که در اینجا تصویرش را می‌بینید، در حالی که به کتابی نگاه می‌کند و به نوعی به دوربین پوزخند می‌زند، این کتاب را نوشته است.

و دیویس یک اگنوستیک یا ملحد بود. و او در این کتاب اظهار داشت که، در نقل قول‌ها، شاه دیوید تقریباً به اندازه شاه آرتور تاریخی است. او استدلال کرد که دیوید افسانه‌ای بوده، که یک افسانه بوده است.

او هرگز حتی وجود نداشته است. و البته، در یک یا دو سال بعد، آنها ستون سنگی تل دن را پیدا می‌کنند چالشی که دیویس و دیگر هم‌نسل‌هایش مطرح کردند این بود که این به داوود اشاره نمی‌کند، بلکه به خدایی ناشناخته با همان صامت‌ها اشاره دارد.

و البته، تعداد بسیار کمی از مردم این را پذیرفتند. در عوض، آنها پذیرفتند که چگونه به راحتی می‌توان آن را به عنوان خانه داوود خواند. در اینجا تصویر دیگری از کل ستون سنگی تل دن وجود دارد.

این مکان در سال ۱۹۹۳ کشف شد. داستان جالبی دارد. آبراهام بیران، باستان‌شناس ارشد کالج عبری یونیون، از سال ۱۹۶۶ در دن مشغول حفاری بود.

دستیاریش به جورایی مینیمالیست بود. دیدگاه بالایی نسبت به کتاب مقدس نداشت. دارن بیرون دروازه بیرونی دن رو پاکسازی می‌کنن.

و او این تکه سنگ بازالت را که کاربرد ثانویه داشت، روی دیواری پیدا کرد که این کتیبه روی آن بود. و آبراهام بیران از راه رسید. فکر می‌کنم اسمش گیلا کوک بود، اگر یادم باشد، و گفت، خدای من، ما یک کتیبه داریم.

و بنابراین، آنها بلافاصله به دنبال قطعات بازالت بیشتری از این کتیبه گشتند و این دو، این دو مورد دیگر را در نهایت پیدا کردند، و هنوز هم بسیار ناقص بودند، اما آنها قادر به خواندن بیشتر متن هستند. و این متن یک متن اسرائیلی نیست. این متن آرامی است، از پادشاه آرامی، حزائیل، به احتمال زیاد زمانی که حزائیل یک قرن پس از زندگی داوود، دان را تصرف کرد و در این کتیبه از پادشاه اسرائیل و پادشاه خاندان داوود و شکست آنها توسط او یاد می‌کند.

بنابراین، دوباره، شما اساساً یک سند معاصر از یک منبع غیر اسرائیلی دارید که نه لزوماً از پادشاه داوود، بلکه از خاندان داوود، سلسله داوود، نام می‌برد. و بنابراین، این واقعاً ثابت می‌کند که تحت هر شرایطی، یک داوود تاریخی وجود داشته است. و بنابراین، تمام کار فیلیپ آر. دیویس و نقل قول او مبنی بر اینکه داوود درباره شاه آرتور تاریخی اوست، بی‌اساس است.

در همان زمان، یک محقق فرانسوی دوباره در حال مطالعه‌ی سنگ‌نگاره‌ی مشا، سنگ‌نگاره‌ی موآبی، بود. این سنگ‌نگاره‌ای است که قدمت آن به زمان کتیبه‌ی تل دن برمی‌گردد، اما توسط پادشاه موآب، مشا، در ماوراء اردن، حدود ۸۴۰ سال قبل از میلاد، تقریباً در همان زمان، ساخته شده است. خطوط پایینی مبهم بودند، اما آندره لو مایر، استادی که این خطوط را مطالعه می‌کرد، فکر کرد که عبارت «ارتفاعات داوود» را در آنجا تشخیص داده است.

و بنابراین، احتمالاً اشاره دومی به داوود شده است. در نهایت، کی. ای. کیچن، مصرشناس بریتانیایی، در حال خواندن فهرست شیشک در کارناک بود و معتقد است که او نیز در کتیبه شیشک به سرزمین مرتفع داوود اشاره می‌کند. و ممکن است من اینجا اشتباه گفته باشم، اما فکر می‌کنم سرزمین مرتفع داوود در کارناک است.

خانه داوود در ستون سنگی مشا و ستون سنگی تل دن قرار دارد. بنابراین، تنها در عرض چند سال، سه مرجع کشف شده است. یکی در کتیبه‌ای تازه کشف شده و دو مورد دیگر در کتیبه‌هایی که مدت‌هاست شناخته شده‌اند.

دوباره، به بیت لحم نگاه می‌کنیم. اینجا جایی است که داوود بزرگ شد. ما دقیقاً نمی‌دانیم خانه او کجا بوده، اما می‌دانیم که جایی به نام بیت لحم وجود داشته که محل تولد اوست.

من در این مورد نظریه‌ای دارم که به زودی به آن اشاره خواهم کرد. اما بیت لحم امروز شهری وسیع است که احتمالاً نیمی از جمعیت آن مسیحی یا به احتمال زیاد اکثریت آن مسلمان هستند. اما اینجا، باز هم، خانه داوود بود.

و ما این بولا را خواهیم دید. شاید قبلاً آن را دیده باشیم. دوباره آن را خواهیم دید.

اخیراً یک اثر مہر بسیار مهم در اورشلیم پیدا شد. و می‌توانید کلمه بیت لحم را اینجا در پالو ببینید. می‌توانید کمی از بیت، تاو، لامد، ہی و ابتدای میم را ببینید.

بنابراین، این بیت لحم را مشخص می‌کند. و این قدیمی‌ترین کتیبه‌ای است که نام آن شهر را ذکر می‌کند و تا به حال یافت شده است. قدمت آن به حدود ۷۰۰ سال قبل از میلاد مسیح برمی‌گردد.

بسیار خوب، ما قبلاً در مورد دره رفائیم صحبت کردیم، اما مشرف به دره رفائیم، دوباره سید نان اورشلیم قرار دارد، دره‌ای که به دره زوریک و در نهایت به ساحل منتهی می‌شود. این یک میدان نبرد است. این یک میدان نبرد بود زیرا فلسطینیان دو بار سعی کردند از شغلا به این دره بیایند و به داوود در اورشلیم حمله کنند.

داوود سرداری عالی بود و سربازانش را در کناره‌های دره پنهان کرده بود. و وقتی فلسطینی‌ها نزدیک شدند، به آنها حمله کرد و آنها را شکست داد. حال، چرا داوود در آنجا اینقدر موفق بود؟ خب، کمی پس از جنگ شش روزه، مکانی کشف شد که مشرف به دره رفائیم در جنوب بود.

و این یک محل سکونتگاه اسرائیلیان در عصر آهن اول بود که بسیار روستایی و به خوبی حفظ نشده بود و آنها آن را جیلو نامیدند. جیلو در واقع یک نام باستانی است، اما در واقع ربطی به این مکان ندارد، اما با این وجود جیلو نامیده می‌شود. جیلو باز هم نوعی دیوار پیرامونی دارد و خانه‌هایی وجود داشتند که باز هم به خوبی حفظ نشده بودند، فقط بخش‌هایی از دیوارها بودند.

اما دو چیز اینجا مهم هستند. یکی برج دیده‌بانی آبرون ۲ است که احتمالاً در قرن هشتم ساخته شده است. و سپس در شمال، بیرون از صفحه نمایش، یک برج آبرون ۱ قرار داشت، برجی مستحکم که مشرف به دره رفائیم بود.

و من معتقدم که از همین مکان بود که ارتش داوود به دره سرازیر شد و به فلسطینیان حمله کرد و فلسطینیان را که در حال پیشروی بودند، شکست داد. چرا این را می‌گوییم؟ من همچنین معتقدم که جیلو و مناطق اطراف دره رفائیم، ملک یا قلمرو متعلق به خاندان داوود، خانواده داوود، بوده است. همچنین شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد این منطقه بعدها در عصر آهن، از دوران سلطنت داوود، یک ملک سلطنتی بوده است، زیرا یک تونل و برخی معماری‌های سلطنتی در امتداد دره رفائیم یافت شده است.

بنابراین، احتمالاً حتی با نامی که بعداً روی دسته‌های کوزه‌های سلطنتی ذکر شده یا مهر شده است. حال کسی که گیلو را کاوش کرد، آمی مزار، یکی از اساتید سابق من در زمانی که در اسرائیل بودم، بود. و آمی مزار در کاوش این مکان کار بسیار خوبی انجام داد.

و امروز، متأسفانه، یک مجتمع مسکونی اسرائیلی در اطراف آن وجود دارد، اما خود این مکان حفظ شده است. اهمیت این مکان چند وجهی است. یکی از بخش‌های مهم این مکان این است که در آنجا آب وجود نداشت.

این مکان مرتفع بود. آنها از زمین‌های اطراف محافظت می‌شدند. با این حال، در دوره داوران، بهار نداشت و زندگی برای مهاجران گیلو بسیار دشوار بود.

همزمان با بررسی و مطالعه این موضوع، برخی از محققان اسرائیلی استدلال می‌کردند که اورشلیم در آن زمان تنها یک شهر بسیار کوچک، اگر نگوییم اشغال شده، بوده است. نکته مهمی که باید درک کرد این است که جیلو هیچ منبع آبی نداشت، در حالی که اورشلیم دارد. اورشلیم چشمه جیحون را داشت.

و هیچ راه معقولی وجود ندارد که اورشلیم متروکه شود و جیلو اشغال گردد. بنابراین همین واقعیت که جیلو بدون منبع آب وجود داشته، ثابت می‌کند که اورشلیم در طول این دوره گذار بین عصر برنز و سلطنت شهری، احتمالاً با جایگاهی خاص، یا می‌توان آن را شهر نامید، بوده است. نمای دیگری از جبهه شائول

، این دوباره جایی است که داوود در سال‌های اولیه پیش از پادشاهی‌اش عضوی از دربار شائول بود. باز هم جایی را نشان می‌دهد که او با جالوت جنگید تا زندگی‌اش را مرور کنیم. و تصویر دیگری از فلسطینیان و جالوت.

کتاب مقدس اصطلاحات بسیار توصیفی در مورد زره جالوت ارائه می‌دهد. و باز هم، یک محقق از دانشگاه کرنل، جفری زورن، مقاله‌ای عالی که حدود ۱۵ سال پیش منتشر شد، در مورد زره جالوت و اعتبار تاریخی روایت با توجه به آن توصیف نوشته است. و این مقاله ارزش خواندن دارد.

و البته، شهر گات، زادگاه جالوت، که قبلاً دیده‌ایم. و باز هم، وقتی داوود از شائول سرپیچی کرد، برای فرار از دست شائول به بیابان یهودیه و همچنین شهر گات در فلسطین رفت. و البته، ما نبرد کوه جلبوع و مرگ شائول و یوناتان را به یاد داریم، و این همان چیزی است که داوود را پس از آن پادشاه کرد.

بسیار خوب، دوباره، برداشت یک هنرمند از اورشلیم در زمان سلیمان یا کمی پس از آن. پس، بیایید نگاهی به این بیندازیم. امیدوارم در سخنرانی بعدی، تاریخ اورشلیم را عمیق‌تر مورد بحث قرار دهم.

اما امروز، آنچه در اینجا به تصویر کشیده شده، دره کیدرون است. و کوه زیتون در اینجا بالاتر از تصویر کوه آفلس قرار دارد. و سپس دره تیروپوئون یا دره مرکزی، همانطور که یوسفوس آن را می‌نامد، دره پنیرسازان به اینجا منتهی می‌شود.

و بنابراین، این حداقل از دو طرف یا سه طرف محافظت می‌کرد. ضلع شمالی شهر داوود، که هسته اصلی سکونتگاه‌های اورشلیم تا زمان سلیمان بود، شامل این بخش الحاقی اینجا نمی‌شد. و این شهری است که داوود آن را فتح کرد.

و می‌توانید ببینید که بخش ضعیف شهر در شمال است. حالا، اینجا یک نوع زین اسبی به نام ملو وجود دارد. و سپس یک سریالایی دیگر به سمت کوه موری یا کوه صهیون، در واقع، کوه معبد.

بنابراین، آنچه ما اینجا می‌بینیم یک سازه پله‌ای است که بخش‌هایی از آن هنوز وجود دارد، و قلعه صهیون یا کاخ داوود که بالای آن قرار داشت. و البته، خانه‌های شهر در پایین آن. اورشلیم جالب بود زیرا نه تنها تحت کنترل بنی‌اسرائیل نبود، بلکه در ابتدا اسرائیل آن را فتح کرد و سپس دوباره به کنترل یبوسی‌ها بازگشت تا اینکه یوآب و داوود هفت سال پس از سلطنت او آن را فتح کردند.

اورشلیم از مسیر اصلی منحرف شده بود. واقعاً هیچ ویژگی استراتژیک خاصی نداشت که مردم را به خود جذب کند. جاده اصلی، مسیر پاتریارک‌ها، کاملاً در غرب است و احتمالاً با ۲۰ یا ۲۵ دقیقه پیاده‌روی از جاده به شهر می‌رسید.

باز هم، از بعضی جهات نسبتاً خوب محافظت می‌شد، اما در شمال، بسیار آسیب‌پذیر بود. می‌توانید دروازه و برج‌ها را آنجا ببینید. تنها چیزی که داشت یک چشمه، یک منبع آب، چشمه جیحون، جایی در همین منطقه بود.

کاوش‌های اخیر نشان می‌دهد که دیوارهایی از دیوارهای شهر بیرون آمده‌اند، به همراه برجی که از آن چشمه محافظت می‌کرد. در این مرحله، زمانی که این کار انجام شد، اکثر محققان معتقد بودند که یک تونل وجود دارد و نه دیوارها و برج‌ها. اما کاوش‌های اخیر نشان داده است که این دیوارها و برج‌ها ممکن است در اوایل عصر برنز میانی، دوره پدران متأخر، وجود داشته باشند.

بنابراین، به هیچ وجه شهر چشمگیری نبود، اما داوود به این دلیل که درست در مرز بین قلمروهای قبایله‌ای یهودا و بنیامین قرار داشت و یک منطقه‌ی محصور خارجی بود، به آن حمله کرد. بنابراین، او آن را تصرف کرد و به ملک سلطنتی تبدیل کرد. این یک حرکت هوشمندانه بود زیرا منطقه‌ای بی طرف بود.

هیچ قبایله‌ای نمی‌توانست ادعا کند که پایتخت در قلمرو اوست. اکنون، پس از مرگ داوود، سلیمان شهر را تصرف کرد و گسترش داد تا کوه موریاء در بر بگیرد. بخش‌هایی از این دیوار امروزه در جنوب کوه معبد دیده می‌شود.

بسیاری از این‌ها حدس و گمان‌هایی در مورد محل کاخ‌ها و شکل ظاهری آن‌هاست. ما عموماً می‌دانیم که کاخ‌ها در زمان سلیمان چه شکلی بوده‌اند، اما می‌دانیم که چندین کاخ و البته محوطه معبد وجود داشته است. اما باز هم، بسیاری از این‌ها تا حدودی حدس و گمان است.

ما این موضوع را در سخنرانی بعدی بررسی خواهیم کرد. از نظر سیاسی، داوود امپراتوری بزرگی داشت. باز هم هنوز یک منطقه کوچک فلسطینی در اینجا وجود داشت که تحت سلطه اسرائیل بود، اما آنها تابع اسرائیل بودند.

و سپس در سوریه، پادشاهی‌های سوری وجود داشتند که یا دست نشانده بودند یا مستقیماً تحت کنترل آنها بودند، تا رودخانه فرات. بنابراین، این، در زمان داوود و در ابتدا حداقل در زمان سلیمان، اوج کنترل بنی اسرائیل بر جنوب شام بود. با این حال، توجه داشته باشید که فنیقی‌ها قلمرو خود را حفظ کردند و در برهه‌ای از زمان سلطنت سلیمان، هنگامی که سرزمین کابالا از آنها جدا شد، تا اینجا پیش آمدند.

آنها خط ساحلی داشتند، بنادر را می‌خواستند، اسرائیل محصولات کشاورزی و زیتون را پرورش می‌داد و فنیقی‌ها آنها را به بازارهای سراسر مدیترانه ارسال می‌کردند. بنابراین، این یک همکاری تجاری عالی بود، اما از نظر مذهبی بهترین توافق نبود. اکنون اورشلیم شهری است که از مدت‌ها قبل از زمان ابراهیم به طور مداوم، اشغال شده است. از آنجایی که تاریخ به دوره مس سنگی برمی‌گردد، برخی می‌گویند دوره نوسنگی، حتی مطمئناً، دوره مس سنگی.

بنابراین، حفاری در اورشلیم بسیار بسیار دشوار و بسیار پیچیده است. شما چهار متر حفاری خواهید کرد و به سفال‌های رومی، شاید از زمان مسیح، خواهید رسید و سپس بلافاصله به سنگ بستر خواهید رسید. و اگر پنج فوت جلوتر بروید و حفاری کنید، در شکاف‌های سنگ بستر، خرده سفال‌های عصر آهن و عصر برنز و شاید حتی عصر مس و سنگ پیدا خواهید کرد.

در حالی که فقط پنج فوت آن طرف‌تر، قسم می‌خورید که قدمت آن فقط به زمان رومی‌ها برمی‌گردد. خب رومی‌ها شاید آنجا سازه‌ای ساخته و آن را تا سنگ بستر صاف کرده‌اند و بنابراین تمام مواد قدیمی‌تر را از بین برده‌اند. بنابراین، اورشلیم باید با دقت بسیار زیادی حفاری شود، و گاهی اوقات، مانند مورد حفاری‌های ییگال شیلو، آنها واقعاً مجبور بودند لایه‌نگاری را روی میز سفالگری انجام دهند.

هیچ لایه‌شناسی واضحی در این منطقه وجود نداشت. بنابراین، این مکان برای حفاری چالش‌برانگیز است، اما همچنین یکی از مهم‌ترین مکان‌ها برای حفاری است زیرا بخش زیادی از تاریخ کتاب مقدس در اینجا رخ داده

است. در سال ۲۰۰۵، ایلات مزار، نوه بنیامین مزار، یکی از بنیانگذاران باستان‌شناسی اسرائیل، در شهر داوود حفاری کرد و در واقع یک بنای یادبود پیدا کرد که قدمت آن به اواخر دوره آهن اول یا اوایل دوره آهن دوم برمی‌گردد.

این سازه دیوارهای بسیار ضخیمی داشت. تنها بخشی از آن کاوش شده و بخش‌هایی از آن سالم مانده است. اما او معتقد است که دیوارهای کاخ داوود را به دلیل داده‌های موجود در کتاب مقدس و آنچه در زمین یافت شده، پیدا کرده است.

باز هم، یک هنرمند به نام لین ریتمایر، این تصویر را از کاخ داوود که احتمالاً به این شکل بوده و شاید تا حدودی توسط ایلات مزار کشف شده، کشیده است. این دیوار روکش‌دار یا روکش شیشه‌ای اینجا هنوز هم وجود دارد. خوب، این تصویر این است.

کاخ داوود در همین منطقه قرار داشته است. این منظره رو به جنوب است، دره قدرون اینجا در دامنه شرقی شهر داوود قرار دارد. این یک اثر هنری از داوود است که به شهرش نگاه می‌کند.

می‌توانید شهر داوود را که در مقابلش گسترده شده بود و سبک سرستون‌های ماریپیچی را ببینید که بعداً در مورد آنها صحبت خواهیم کرد. و نرده‌ها از نظر باستان‌شناسی شناخته شده‌اند. و ضمناً، این تصویری از ایلات مزار است که بخش زیادی از این بنا را کاوش کرده است، و ما مدیون قدردانی زیادی از او هستیم.

متأسفانه او فوت کرده است. ما چندین بار در مورد خربت قیفا صحبت کردیم. این هم نمای دیگری از خربت قیفا که مشرف به دره الیه است.

این می‌توانسته مقرر فرماندهی شائول بوده باشد یا می‌توانسته مقرر فرماندهی داوود در اواخر دوران پادشاهی‌اش باشد. در مورد تاریخ دقیق این مکان اختلاف نظر وجود دارد. این مکان فقط حدود ۵۰ تا ۱۰۰ سال مسکونی بوده است.

این یک سکونتگاه نسبتاً کوتاه بود و در بیشتر مناطق به خوبی حفظ شده است. یوسی گارفینکل، کاوشگر، در اینجا یک مدل گلی از یک زیارتگاه را نشان می‌دهد. او در مقالات مختلف اشاره کرده است که این یک نمونه اولیه بسیار اولیه از زیارتگاه است که معبد سلیمان بعدی را به تصویر می‌کشد.

و البته، آن چیزی که پیدا شد، این تا حدی مرمت شده است، چیزی که در خربت قیفا پیدا شد. و این هم تعدادی سفال که آنجا پیدا شده. و این هم یکی از دروازه‌های چهار اتاقه در خربت قیفا که مشرف به دره الیه است.

مکان بسیار بسیار مهمی است. سفال‌های آنجا و تاریخ‌گذاری رادیوکربن دوباره منجر به بازنویسی کتاب‌های درسی شده است. ناگهان، کنترل یهودیت بر دره الیه سفلی به دست آمده است، زیرا این مکان به وضوح یک مکان یهودی است.

و این به ما می‌گوید که این یک حکومت کوچک یا حکومت داوود از یک چادر بادیه‌نشین نیست. این یک پادشاهی واقعی است. و آنها چیزهایی شبیه به این را اینجا ساخته‌اند.

اورشلیم قطعاً بسیار پیچیده‌تر از آن چیزی بود که قبلاً تصور می‌کردند. در اینجا تعدادی سفال از این مکان و تصاویر دیگری از آن مکان را مشاهده می‌کنید. این بخشی از آن ساختمان مرکزی است.

احتمالاً آنجا مرکز اداری یا خانه فرماندار بوده است، هر کسی که در زمان شائول یا داوود بر شَعْرِیم حکومت می کرد. حالا در شهر داوود، درون شهر، این دو تونل حفاری شده اند. آنها بیش از یک قرن پیش، حدود ۱۱۰ سال پیش، در سال ۱۹۱۴، حفاری شده اند.

و پس از آن توسط یک باستان شناس فرانسوی به نام ریموند بایل. او یک باستان شناس یهودی بود، اولین باستان شناس یهودی که در اورشلیم حفاری کرد. و او تا سنگ بستر اینجا حفاری کرد و این دو تونل را پیدا کرد.

باز هم، برخی از محققان بلافاصله معتقد بودند که اینها احتمالاً بقایای مقبره های سلطنتی سلسله داوود هستند. حال، ما از کجا این را می دانیم؟ خب، فصل ۳ کتاب نحمیا، بررسی نیمه شب دیوارهای اورشلیم توسط نحمیا را شرح می دهد. و وقتی نحمیا به این نقطه در امتداد دیوارهای شرقی می رسد، می گوید، روبروی مقبره های پادشاهان.

و درست زمانی که بایل اینها را از خاک بیرون آورد، این همان حوالی ای است که نحمیا احتمالاً در آن بوده است. حالا، باستان شناسان مختلف تفاسیر متفاوتی دارند. بسیاری از آنها فکر نمی کردند که اینها مقبره باشند.

واضح است که آنها بعداً از زیر خاک بیرون آورده شده اند. در ابتدا آنها دورتر گسترش یافته بودند. اما کاتلین کنیون، هنگامی که در دهه ۱۹۶۰ در اورشلیم کاوش می کرد، فکر می کرد که آنها آب انبار هستند.

حالا اگر گچ کاری شده بودند، ممکن است بعداً در طول تاریخ به عنوان آب انبار مورد استفاده قرار گرفته باشند، اما این یک کاربرد ثانویه بود. کاربرد اولیه چیز دیگری بود. و تا زمانی که مقاله دیگری از جفری زورن که دوباره در مورد زره جالوت نوشت، منتشر نشد، او مقاله بسیار مهمی نوشت که شباهت هایی با مقبره های سلطنتی در هازور در اواخر دوره برنز نشان می داد.

و من معتقدم مقبره های پادشاهان اوریتو نیز از این سبک گالری تقلید می کنند که در آن این تونل ها به داخل سنگ بستر می روند. بنابراین، به اعتقاد من، آنچه ما اینجا داریم، بقایای مقبره های داوود، سلیمان و پادشاهان پس از آنهاست که مدت ها پیش غارت و از بین رفته اند، بسیاری از آنها از بین رفته اند، اما هنوز بقایای آنها برای دیدن ما وجود دارد. ضمناً، وقتی به اسرائیل می روید و می گوید، می خواهم مقبره داوود را ببینم، بیشتر راهنماها شما را به اینجا نمی برند.

آنها شما را به مکانی در کوه صهیون، نزدیک اتاق بالاخانه، خواهند برد و خواهند گفت، اینجا مقبره داوود است، و تابوت سنگی را به شما نشان خواهند داد، و شما می توانید آنجا با کلاه یهودی خود بایستید و این را مشاهده کنید. واضح است که این مقبره داوود نیست. کوه صهیون، کوه صهیون نبود.

کوه صهیون امروزی در زمان کتاب مقدس وجود نداشت. کوه صهیون قله تپه غربی بود. اشتباه نامگذاری شده است.

و این مقبره مطمئناً مقبره داوود نبود. ممکن است مقبره های پادشاهان بعدی یهودا در بالای کوه صهیون وجود داشته باشد، زیرا کاخ باغ عزه که منسی و جانشینانش در آن زندگی می کردند، در بالای کوه صهیون بوده است. بنابراین، ممکن است نوعی بخش کوچک یا هسته کوچکی از حقیقت در آنجا وجود داشته باشد.

ممکن است برخی از پادشاهان بعدی یهودا و آخرین پادشاهان یهودا در این مجاورت دفن شده باشند، اما داوود نه. و دوباره، حدود 20 سال پیش، تام لوی از دانشگاه کالیفرنیا، سن دیگو، شروع به تحقیق و کاوش در

عملیات استخراج مس در زمین‌های پست ادومی در امتداد عروه در سمت اردن مرز مدرن کرد و مکانی به نام خیریت النحاس یا ویرانه‌های مس را پیدا کرد و یک قلعه بسیار بسیار پیچیده و یک سیستم استخراج مس را کشف کرد. واضح است که این یک عملیات بادیه‌نشینی یا یک عملیات قبیله‌ای نبوده است.

این یک عملیات بسیار پیچیده و با برنامه‌ریزی دقیق بود که توسط یک پادشاهی منطقه‌ای انجام شد. کدام پادشاهی؟ آیا ادومی‌ها بودند؟ خب، ما اینطور فکر نمی‌کنیم. احتمالاً، به احتمال زیاد، بنی اسرائیل تحت فرمان داوود و سلیمان بودند.

بعدها، در جنوب تیمنا در سمت اسرائیل رود آراوه، ارز بن یوسف، دانشگاه تل آویو، عملیات استخراج مس بیشتری را در مکان‌هایی نزدیک تیمنا کشف کرد. این تپه برده‌ها است. ما قبلاً تصویری از این را دیدیم.

و باز هم، تاریخ‌گذاری رادیوکربن قدمت این را به اوایل قرن دهم، زمان داوود، نسبت داده است.

این دکتر جفری هادون در تدریس خود در مورد باستان‌شناسی کتاب مقدس است. این جلسه ۱۶، باستان‌شناسی و داوود تاریخی است.